

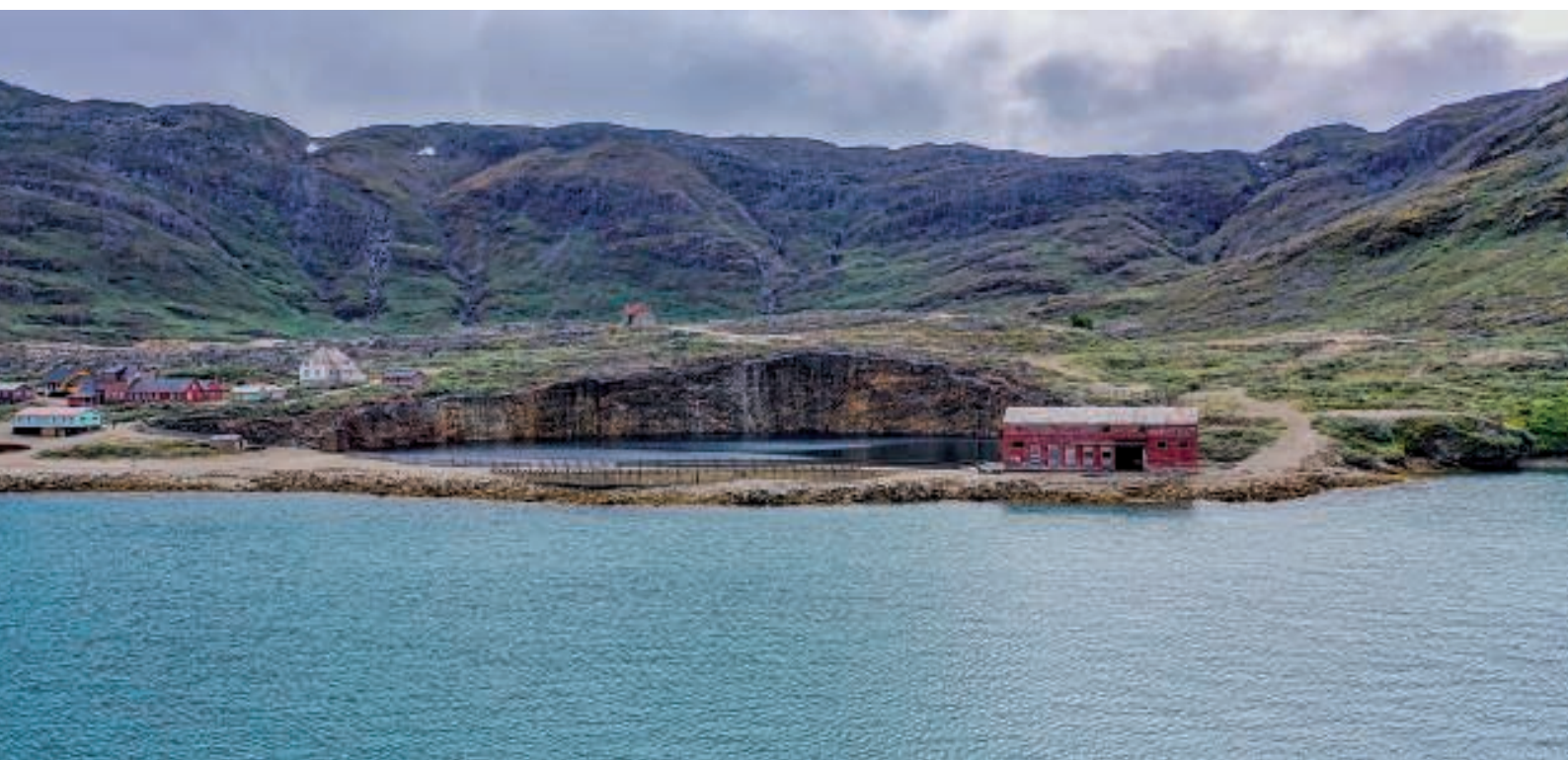
Dag 12 – søndag d. 18. august

Det havde småregnet det meste af natten, men til morgen var regnen holdt op. Skyerne hang dog fortsat lavt, og vejrudsigten lovede skyet vejr med mulighed for opklaring om eftermiddagen.

Det skulle faktisk have været vores sidste aften i Grønnedal, for det var oprindeligt planlagt, at vi skulle tage afsked med stedet mandag formiddag/eftermiddag. Vejrudsigten lovede dog for tirsdag et fantastisk flot vejr, hvorfor det efter en meget kort drøftelse blev besluttet at forlænge opholdet i Grønnedal frem til tirsdag formiddag. Der var hos alle et udtalt ønske om at have en dag mere i Grønnedal på bekostning af en dag i Arsuk. Stationslederen var helt med på ideen, ligesom Knud var klar til at afhente første hold i Grønnedal tirsdag kl. 10:00 – og sådan blev det!

For turen til Ivittuut stod valget mellem enten at vandre ad Ivittuutvejen (ca. 4 km) eller at blive kørt. Vejen var i en periode den eneste regulære vej, som forbandt to beboede steder i Grønland. Nogle vandrede, mens andre valgte at blive kørt. Kl. 12:30 var der afgang med bilen til Ivittuut.

Sightseeingturen startede ved Maskinværkstedet, som ligger ved den nu vandfyldte åbne mine. Finn, som havde været i Grønnedal ad utallige omgange, herunder i en periode som kommunaldirektør, var guide. Hvad Finn ikke ved, er ikke værd at vide!



Den vandfyldte åbne mine med Maskinværkstedet til højre (stor rød bygning)

Det var starten på en rundtur i Ivittuut, hvor de fleste bygninger og kirkegården blev besøgt, og historien bag blev fortalt. På kirkegården kunne det hurtigt konstateres, at arbejdet i minen ikke var ufarligt, idet en del omkom i en ung alder.

Vi besøgte også "Det Norske Lysthus", hvor Finn fortalte historien om erhvervelsen af samme. At det skulle være købt på verdensudstillingen i Paris er nok blot en skrøne. I tidens løb har "Det Norske Lysthus" været rammen omkring flere bryllupper. Alle lyttede intenst med på Finns fascinerende fortællinger, og spørgelysten var stor.



På vej til "Det Norske Lysthus"



Finn fortæller, og der lyttes interesseret med

Finn kom også ind på diverse tiltag, man havde gjort for at fremme turismen i Ivittuut, efter at minen og byen blev lukket ned i 1987. Bl.a. var "Jægerhytten" og "Hummelbo" blevet istandsat og indrettet med værelser til indkvartering. "Det gamle gule sygehus" var blevet til et "Hotel", og "Valhal" var blevet omdannet til museum.



Eric, Aase, Finn og Vita

På museet kunne man bl.a. få historien om minen og alle de mineraler, som findes i området.

Efter lukningen af Grønnedal i 2012 blev museet dog lukket, og alt inventar og udstillingsgenstande blev pakket ned i en container og fragtet til Nuuk.

"Valhal", som blev anvendt som museum, ses i forgrunden, messen i baggrunden





Et besøg på kirkegården. Mange omkom desværre i en ung alder

En stor tak til Finn for på en god og humoristisk måde at fortælle historierne om Ivittuut. Dette gav en stor indsigt om stedets og særligt kryolitminens vigtige rolle under anden verdenskrig.

"Slottet"





Ivittuut set fra oven

Ivittuut. Den gule bygning til højre er "Sygehuset", som senere blev til "Hotellet"





Ivittuut set fra "Hullet"

Ivittuut set ud mod havet. I forgrunden ligger "Kontrollørboligen"





Der kikkes på og samles sten

Inden turen rundt i Ivittuut sluttede, kunne man gå på sightseeing på egen hånd, ligesom der blev brugt lidt tid på at se på de mange forskellige sten, som ligger brudt ud over et stort område. Der blev også indsamlet nogle stykker.

Retur i Grønnedal var det tid til at gå på blåbærjagt. På skråningen ved den gamle dump voksede mange sorte- og blåbærbuske. Her kunne man nyde den larmende stilhed, samtidig med at plastikposen blev fyldt med velsmagende bær. Godt en time blev brugt på at plukke, og resultatet blev godt et kilo.





Blåbærrene nydes i stilhed. Posen blev snart tømt!

Under vort spisehalvtag blev alle tilbudt at smage på de skønne frugter, og særligt Aase og Linda syntes godt om dem. Alle bær blev spist i løbet af ganske kort tid.

Herefter var det atter tid til at forberede - og spise aftensmad.

Under aftensmåltidet orienterede jeg om morgendagens udflugt. Det var en vandretur op til Grønnedalshytten og derfra videre ind over fjeldet til et ud-kigspunkt, hvorfra der er en fantastisk udsigt ud over Ika-bunden.

Vi fik også aftalt med stationsvagterne Jens og Brian, at der om morgenen ville blive taget et holdbillede foran Flagbastionen.

Vores stationsvagter oplyste samtidig, at da vi ikke havde planlagt at skulle opholde os endnu en dag i Grønnedal, og således ikke havde taget højde for dette ved indkøb af proviant, ville de sørge for 2 stk. svinekamme beregnet som afskedsmiddag mandag. Hvilken gæstfrihed!

Efter endnu en hyggelig aften var det tid til at trække sig tilbage og få lagret dagens oplevelser i hukommelsen.